

De economisch achteruitgestelde provincie Henegouwen wil het sneeuwpark van Europa worden. Onder de politici heerst eensgezindheid over de keuze van economische relance: faraoïstische sneeuwparken moeten tienduizenden bezoekers naar de provincie halen. In Lessines wil men de oude Carrières omdopen tot de grootste indoor-skipiste van Europa. Wat verder, in Maubray-Antoing vecht prins Charles-Antoine De Ligne met steun van zijn invloedrijke vrienden voor een ski en sportcentrum van 350 ha. Dat beide complexen totaal niet passen in een modern klimaatbeleid en de vernietiging van twee natuurgebieden betekenen, kan tot nu toe weinigen deren. Investeerders hullen zich tot vandaag in nevel en mist: mogen wij even wat opklaringen brengen?

“U treedt binnen in het land van de steenwinning. Alles hier herinnert aan deze activiteit die zich op industriële wijze ontwikkeld heeft gedurende meer dan 150 jaar: de maanlandschappen van de actieve steengroeven, de prachtige omgeving van de oude steengroeven die vol water staan en overgroeid zijn met vegetatie, de laadkaaien, de sporen, de huizen die een wierspiegeling zijn van de sociale geschiedenis, de kleine padjes, het volkshuis, de straatnamen...” zegt de website van het Office de Promotion du Tourisme de Wallonie et de Bruxelles over Lessines.

Binnenkort zou deze advertentie er totaal anders kunnen uitzien. De initiatiefnemers van Snowgames, Jean-Marc Wellens en Jean-Luc Roisin, willen in de Carrière Cosyns de grootste indoor sneeuwpiste van Europa realiseren. Men rekent op 620.000 bezoekers per jaar die er komen skiën, eten, logeren enz... Er wordt beschermd met tewerkstellingscijfers die oplopen tot honderd tachtig mensen en een investeringsbedrag van 86 miljoen €.

In Henegouwen, waar de werkloosheidscijfers soms oplopen tot 20 % of méér van de bevolking, gaat men daar al snel sterretjes van zien. Na jaren discussie wijzigde het Stadsbestuur van Lessines (PS-Ensemble) het lokale Plan Communal d 'I Aménagement (een soort lokaal gewestplan) en bestempelde de Carrière Cosyns als toeristische zone in plaats van natuurgebied. Ondanks bezwaren van de DNF (Direction Nature en Forêts) keurde Waals minister André Antoine (CDH) in 2006 de bouwvergunning (Permis Unique) goed.

Die toelating moet dit jaar verlengd worden. De Coordination pour la Sauvegarde des Carrières de Lessines (CSCL) startte een internetpetitie die tot nu toe vijfduizend handtekeningen haalde om de minister te vragen deze bouwtoelating niet te verlengen. Aan de petitie werken ook verenigingen uit het zuiden van Oost-Vlaanderen (vzw 't Uilekot, Natuurpunt Boven-Dender, Milieufrent Omer Wattez...) mee.

De unieke waarde op vlak van fauna en flora rechtvaardigt het behoud van het Carrièrecomplex in Lessines. Het gaat, naast Quenast, om één van de twee porfiercarrières in België. Doordat de exploitatie in sommige putten reeds gestopt is in de jaren vijftig zijn deze gevuld met water, om geven door stijle rotswanden. Men waant zich ergens in het zuiden van Frankrijk. Dit uniek biotoop trekt soorten aan dit elders onvindbaar zijn. De officiële website Wallonie Diversité vermeldt de aanwezigheid van Europees beschermde soorten als Slechtvalk, Fuut, Brede Wespenorchis, Echt Duizendguldenkruid...

Het gaat hem voor velen niet alleen om natuurwaarden maar ook over een visie rond economische ontwikkeling in tijden van opwarming: in hoeverre is het anno 2008 nog verantwoord om tienduizenden liters water te gaan vervriezen en gigantische openluchtdiepvriezers te installeren die tonnen energie opslorpen en miljoenen liters water doen circuleren, terwijl elders het ijs ligt te smelten. Snowgames zal evenveel energie verbruiken als 2500 tot 5000 gezinnen!

Voorstanders

Ondanks deze verpletterende argumenten vindt Snowgames medestanders. Het Streekplatform Z.O.Vlaanderen is er altijd als de kippen bij om de kant te kiezen van milieuvernietigende projecten, ontving de initiatiefnemers en liet zich lovend uit over het project.

In het Noorden van Henegouwen vind je zelfs een bizarre 'natuur'beweging, Choc Nature, die als peter voor het project optreedt. Choc Nature was vroeger tegen het project maar liet zich als vanouds nogal vlug pramen na enige tegemoetkoming vanuit de "sneeuwmannen".

Choc Nature en zijn voorzitter Guy Boosten, zijn oude bekenden: toen de streek vocht tegen de illegale uitbating van het stort en de zavelputten van Marcel Fort in D'Hoppe koos Boosten de kant van de afvalbaron en benoemde hem (tot op de dag van vandaag) als conservator van een zogezegd natuureservaat in de zavelputten. Dat Fort zijn eerste miljard binnen haalde door massaal gif in de grond te stoppen, deerde Boosten niet, hij had immers insecten gevonden die hem wel bijzonder leken, op de uitwerpselen van de herten van Fort. Toen Fort een kaalslag in zijn bossen organiseerde als wraak op de sluiting van zijn stort en zavelputten, bestempelde Choc Nature dit als normaal onderhoud. De vereniging pleitte er zelfs voor om de sanering van de vervuilde sites te laten betalen met Europese fondsen.

Op zoek naar investeerders.

Dat de rest van de milieubeweging precies nu een offensief lanceert is logisch. Men heeft in 2001, bij gebrek aan juridisch capabele vzw's in de streek, een mogelijkheid gemist om de zaak stil te leggen. De mogelijke verlenging van de vergunning in mei van dit jaar is een gelegenheid bij uitstek om de molen stil te leggen. Bovendien zijn de "sneeuwmannen" op zoek naar investeerders. Wellens en Roisin hebben in Snowgames welgeteld 62.500 € als kapitaal zitten. Ze zijn op zoek naar investeerders om deze farao-droom te verwezenlijken. Tijd voor een beetje tegengas dus.

Prince De Ligne

Henegouwen krijgt er evenwel niet genoeg van. Vlak bij de Franse grens ligt een 300 hectare groot drassig bosgebied aan het kanaal Nimy-Blaton en Le Grand Large. De eigenaar daarvan is Charles-Antoine de Ligne, prins met kasteel in Antoing.

Ook die man heeft de toeristische microbe te pakken. De toeristische dienst huist op hetzelfde adres, net als Sport et Loisirs, een vzw die ski-vakanties organiseert voor het katholiek onderwijs.

Voor zijn uitgestrekte bossen heeft hij een nieuwe bestemming gevonden: een park van 350 hectare met skimogelijkheden, watersporten van een ongeziene afmeting: parking voor 4500 wagens, 1500 restaurantzitjes, anderhalf miljoen bezoekers en een vermoedde CO₂ productie van 12.000 ton per

jaar en een verbruik van 500.000 m³ water. Om van te duizelen! Ook hier werd een vereniging opgericht die de actie tegen het project coördineert, met de ironische benaming: Coördination Internationale des Alpes Occidentales.

Zij verwijten de prins en zijn onbekende investeerders megalomanie en onverantwoord omgaan met grondstoffen. Zij vrezen voor uitputting van de waterlagen en verkeersopstoppingen in de streek. De bewonersgroepen krijgen er steun van le Parc Naturel des Plaines de l'Escaut en de Franse Conseil régional du Nord - Pas de Calais.

De Waalse regering werd evenwel bereid gevonden om het gewestplan in herziening te stellen om het project mogelijk te maken. Dit betekent niet dat men morgen kan beginnen: verschillende instanties spreken zich nu uit. Ook in dit dossier wordt de cruciale wending verwacht in mei, als de Waalse regering zich definitief uitspreekt over de stedenbouwkindige aspecten van het dossier.

In tegenstelling tot de initiatiefnemers van Snow Games is de Prince er wel in geslaagd een indrukwekkend investeringsconsortium achter zich de te krijgen. Alle vragen in dit verband blijven onbeantwoord.

Wie het internet en Belgisch Staatsblad wat omploegt komt al ver. De SA Développement du bois de Péronne, de firma die met die doel werd opgericht, bestaat uit drie geledingen: de belangengroep rond Charles-Antoine en zijn zoon zelf, de groep rond de Parijse architecte AM Fourcade, maar vooral SA Construction Management. Deze laatste is een doorslagje van de gigantische wereldbouwfirma CFE. De referentie-aandeelhouder van CFE is de internationale groep Vinci, met de Fransman Renaud Bentegeat aan het hoofd. Bentegeat is voorzitter van de Franse kamer van koophandel in België en verzamelt in zijn groep nog méér schoon volk: Philippe Delaunois (Umicore, Corelio, ING), Baron Alain Philippson ('d Ieteren, Bank Degroef), Dirk Boogmans (GIMV, De Lijn, P&V), Ciska Servais (Nautinvest Vlaanderen, Astrea Advokaten,). Servais is gespecialiseerd in milieurecht. Voldoende volk in deze constructie om te zorgen voor wat extra lijntjes naar allerhande serviceclubs, genootschappen en overheden. Het zou al de moeite zijn om eens aan de Vlaamse overheid te vragen in hoeverre zij de bestuurders van eigen firma's die bij dit milieuverslindend project betrokken zijn, wil dekken.

Blijf nog wat zitten, het tweede deel van het défilé moet nog beginnen. Om zijn projecten te verdedigen voor de officiële instanties zet de SA Péronne nog méér volk in: o.m. het Naams-Brusselse architectenbureau l' Atelier de l'Arbre d' Or en de landschapsarchitect JN Capart, van JNC International. In deze laatste firma vinden we dan weer Antoine de Spoelberch terug, actief geweest bij Dexia en Morgan Stanley bank. Nu heeft de man zijn zinnen gezet op Veracity Worldwide, een investeerdersgroep in immobiëlen met o.m. Knut Hammar-skjöld (IATA en EFTA) en Amerikaanse investeerders als David Callard (Wand Partners, een sponsor van Obama) en Ted Pincus (USAID, Nasdaq...) aan boord.

De initiatiefnemers in Lessen lieten weten de Fortisbank te zullen inzetten maar verbleken tegenover al dit economisch geweld. In mei wordt beslist of Henegouwen één of twee farao-projecten toebedeeld krijgt, tot profijt van de internationale financiers en tot last van omwonenden, het milieu en al de anderen die ter compensatie CO₂ zullen moeten besparen. De vrienden die pogen om dergelijke waanzinnige projecten af te weren verdienen niet alleen Vlaamse maar Europese steun.